

Co jest podstawową regułą świata?

KLASA:

Lekcję można przeprowadzić we wszystkich klasach.

TYP SZKOŁY:

Liceum

TEMAT LEKCJI:

Co jest podstawową regułą świata?

HASŁO PROGRAMOWE:

- Miłość, radość, dobro

CELE OPERACYJNE LEKCJI:

Uczeń:

- Wie, czym jest reguła i po co człowiekowi reguły
- Rozumie wartość uniwersalnych reguł świata
- Potrafi sformułować sens dzieł: *Do Radości* i *Filmu*

METODY DYDAKTYCZNE:

- Podające
pogadanka
- Aktywizujące
dyskusja
- Ekspozujące
film

FORMY ORGANIZACYJNE:

- Praca zbiorowa
- Praca indywidualna

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- Słowne:
tekst drukowany
- Słuchowo-wzrokowe
telewizor i odtwarzacz dvd / laptop i projektor multimedialny

PRZEBIEG LEKCJI:

1. Sprawdzenie listy – 3 minuty
2. Podanie tematu lekcji – 2 minuty
3. Rozmowa wprowadzająca w temat – 5 minut
 - Czym jest reguła, kto i po co stwarza reguły?
 - Czy wszyscy muszą przestrzegać reguł?
 - Czy to możliwe, aby wszyscy ludzie przestrzegali tych samych reguł?
 - Czy istnieją reguły uniwersalne? Co może być regułą uniwersalną?
4. Wprowadzenie nowego materiału – 2 minuty
 - Odczytanie wiersza
Friedrich Schiller, *Do radości* (fragment)
5. Opracowanie nowego materiału – 10 minut
 - Jakim gatunkiem lirycznym jest wiersz, co na to wskazuje?
 - Jakie są cechy charakterystyczne ody?
 - Jak podmiot liryczny nazywa radość, jaki to środek stylistyczny?
 - Czym jest radość dla podmiotu lirycznego, gdzie się ona znajduje?
 - Do kogo wiersz jest skierowany, czemu służą apostrofy?

- Do czego wzywa podmiot liryczny?
 - Dlaczego *Do radości* jest hymnem europejskim?
 - Czy wartości, o których mowa w wierszu, są wartościami uniwersalnymi?
6. Wprowadzenie nowego materiału – 2 minuty
- Obejrzenie filmu
- P. Althamer, *Film*
7. Opracowanie nowego materiału – 10 minut
- O czym jest film?
 - Gdzie rozgrywa się akcja, kim są jej bohaterowie?
 - Kim może być główny bohater? Na co może wskazywać jego ubranie, siatka w rękę, papieros?
 - W jaki sposób wypowiada się główny bohater? Jakiego słownictwa używa?
 - Na co może wskazywać styl wypowiedzi głównego bohatera w zestawieniu z samą jego osobą, wizerunkiem i otoczeniem?
 - Co to znaczy, że wszechświat jest żywą obecnością?
 - Co to znaczy: poczuć w sobie wieczne życie?
 - Jak długość filmu ma się do tytułu?
8. Usystematyzowanie nowego materiału – 10 minut
- Co łączy wiersz Schillera i film Althamera?
 - Jakie style łączy w sobie *Film*, co na to wskazuje i o czym to świadczy?
 - Czy wartości, o których mowa w wierszu, są aktualne we współczesnym świecie, czy stały się już tylko przebrzmiałymi frazesami i patetycznymi hasłami?
 - W jaki sposób dziś ludzie mogą dawać świadectwo swojej wiary w wartości?
9. Zadanie pracy domowej – 1 minuta

Dla chętnych:

Nakręć własny film i zatytułuj go: *Podstawowa reguła świata*. Dzieło Pawła Althamera możesz potraktować jako inspirację dla stworzenia własnej pracy. Twój pomysł może stać się kontynuacją myśli Althamera lub polemiką z jego *Filmem*. Pracę można wykonać zespołowo. Film nie może przekraczać 3 minut.

MATERIAŁ JĘZYKOWY BĘDĄCY PODSTAWĄ PRACY NA LEKCJI:

F. Schiller, *Do radości* (fragment w przekładzie Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego)

P. Althamer, *Film*, 2005

ZAŁĄCZNIKI

Friedrich Schiller, *Do radości* (fragment)

O Radości, iskro bogów,
kwiecie elizejskich cór,
święta, na twym świętym progu
staje nasz natchniony chór.

Jasność twoja wszystko zaćmi,
złączy, co rozdzielił los.
Wszyscy ludzie będą braćmi
tam, gdzie twój przemówi głos.

Kto przyjaciel, ten niech zaraz
stanie tutaj pośród nas,
i kto wielką miłość znalazł,
ten niech z nami dzieli czas.

Z nami ten, kto choćby jedną
duszę rozplómić mógł.

Ale kto miłości nie zna,
niech nie wchodzi tu na próg.

Patrz, patrz: wielkie słońce światem
biegnie sypiąc złote skry,
jak zwycięzca i bohater –
biegnij, bracie, tak i ty.

Radość tryska z piersi ziemi,
Radość pije cały świat.
Dziś wchodzimy, wstępujemy
na Radości złoty ślad.

Ona w sercu, w zbożu, w śpiewie,
ona w splocie ludzkich rąk,
z niej najlichszy robak czerpie,
z niej – najwyższy niebios krąg.

Bracie, miłość niezmierna
mieszka pod namiotem z gwiazd,
całą ludzkość weź w ramiona
i ucałuj jeszcze raz.

Wstańcie, ludzie, wstańcie wszędzie,
ja nowinę niosę wam:
na gwiazdzistym firmamencie
miłość, miłość mieszka tam.

P. Althamer, *Film*, 2005

Monolog głównego bohatera:

Nagle, bez żadnego uprzedzenia spowiła mnie płomienna chmura. Chwilę potem ogarnęło mnie uniesienie, poczucie niezmiernego radości, które mi towarzyszyło, niemożliwe do opisanego olśnienie. Pośród wielu rzeczy, które mogłem odczuć bezpośrednio, zauważyłem, że wszechświat nie składa się z martwej materii, lecz wręcz przeciwnie, jest żywa obecnością. Poczułem w sobie wieczne życie. Zrozumiałem, że wszyscy ludzie są nieśmiertelni, a porządek kosmiczny jest tak ułożony, że bez wątpliwości wszystkie rzeczy działają dla wzajemnego dobra. Zrozumiałem, że podstawową regułą świata jest to, co nazywamy miłością.